

BULLETIN 99

December 2005

Contributie: minimaal €8,00 per persoon/jaar.

Postbank nummer: 38.70.852

www.streekmuseumhw.nl

Dagelijks bestuur:

Voorzitter: Mr. G. Schilperoort
Secretaris: P.J. Pot
Penningmeester: A.J. Dekker

Redactiecommissie:

Mr. G. Schilperoort
Mr. R. van der Waal

Conservator: B. Kolbach

Layout: C. Spruit

Hof van Assendelft:

Hofweg 13, 3274 BK Heinenoord
Tel: 0186-601535

Geopend Woensdag t/m zaterdag 14:00 - 17:00 uur
 Zaterdag bovendien 10:00 - 12:00 uur

Leeszaal:

Geopend Woensdag 09:00 - 13:00 uur
 Zaterdag 10:00 - 17:00 uur

Inhoud

NIEUWS VAN DE REDACTIE	2
NIEUWE VRIENDEN	3
VRIENDENDAG 2005: MIJNSHEERENLAND	4
GENEALOGIE	9
VRAGENRUBRIEK	10
WERKGROEP "DIALECTEN HOEKSCHE WAARD"	12
AANWINSTEN	16

NIEUWS VAN DE REDACTIE

Beste vrienden,

De vriendendag van 8 oktober jl. ligt weer de nodige weken achter ons.

Het was een prachtige herfstdag en dat kwam mooi uit omdat een groot deel van de tijd in de gezonde Mijnsheerenlandse buitenlucht werd doorgebracht.

Dankzij onze immer actieve vrijwilliger Jan van Driel kreeg de vriendendag ruime aandacht in de plaatselijke pers.

De opkomst was net zo goed als in voorgaande jaren, zowel 's middags bij het bezoek aan de Oostmolen, het Hof van Moerkerken en de kerk, als 's avonds bij de spek met peren maaltijd.

Elders in dit bulletin kunt u meer lezen over dit geslaagde uitstapje.

De door Bas Schelling gemaakte foto's van de vriendendag zijn te zien op internet: <http://www.mijnalbum.nl/Album=4YRIKFYD>.

Over de uitwerking van het haalbaarheidsonderzoek, waarover in het vorige bulletin werd verteld, is op dit moment geen nieuws te melden.

Nieuws is wel dat onze conservator, Bas Kolbach, naar het eiland Schouwen-Duiveland (zijn geboortestreek) verhuist en heeft aangekondigd dat hij uiterlijk per 1 juni 2006 zijn functie als conservator neerlegt.

Het stichtingsbestuur is inmiddels naarstig op zoek naar een opvolger.

Zoals gebruikelijk zit er een bijlage bij het decembernummer van ons bulletin, namelijk de acceptgirokaart voor uw bijdrage over het komende jaar.

Net als vorig jaar is de minimale bijdrage € 8,—.

Een hogere bijdrage is uiteraard van harte welkom.

De penningmeester ziet uw overboeking graag tegemoet.

Tot slot wenst het bestuur van de Vriendenkring u prettige feestdagen en een gezond, voorspoedig 2006 toe.

G. Schilperoort

NIEUWE VRIENDEN

De hieronder genoemde personen hebben zich in de afgelopen maanden aangemeld bij onze Vriendenkring. Aan de namen en (verre) woonplaatsen te zien zijn er onder hen ook een aantal oud-Hoeksche Waarders. Wij heten de nieuwe vrienden/vriendinnen van harte welkom en danken hen voor hun steun aan het Streekmuseum.

L	20181	G.M. Goud	Bleiswijk
L	20055	A.J. Gouweloos	Barendrecht
HW	10389	E. van der Kolk	Oud-Beijerland
L	20047	O.C. Kraak	Breukelen
L	20603	A.C. van 't Leven	Spijkenisse
L	20435	W. Melchior-Dam	Maarssen
HW	10039	H. Mulder en	
HW	10040	mw. E.J. Mulder	Zuid-Beijerland
HW	10187	P.F. Plaazier	Oud-Beijerland
B	40025	Klijs Reedijk	Pearland, Texas, USA
B	40549	Klijs Reedijk	Courtice, Ontario, Canada
L	20701	W. van Rotterdam	Rotterdam
HW	10013	J. Schop en	
HW	10014	L.W. Schop-Bouman	Klaaswaal
HW	10002	G.J.P. van Wageningen	Oud-Beijerland

VRIENDENDAG 2005: MIJNSHEERENLAND

Het hierna volgende verslag is ontleend aan een artikel in het streekblad De Schakel van 20 oktober j.l. Dit artikel is tot stand gekomen met medewerking van Jan van Driel, vrijwilliger van het Streekmuseum, die zelf een belangrijke bijdrage heeft geleverd door de deelnemers een rondleiding te geven op het landgoed het Hof van Moerkerken.

De Vriendenkring van het Streekmuseum Hoeksche Waard kwam onlangs voor de jaarlijkse vriendendag bijeen. Deze dag wordt afwisselend zowel in als buiten de Hoeksche Waard gehouden, maar dit jaar bleef men op het eiland. De keuze viel op een bezoek aan de Mijnsheerenlandse Oostmolen, de Laurentiuskerk en het Hof van Moerkerken.

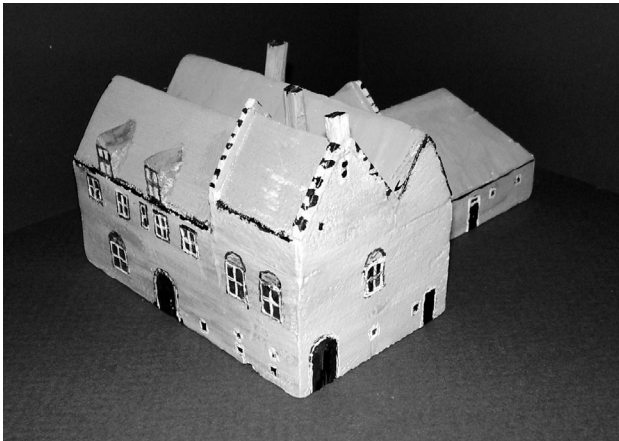
Na ontvangst in De Vijf Schelpen ging de helft van de zeventig deelnemers per bus naar de Oostmolen waar ze door de molenaars Knol en Dorst de fijne kneepjes van het molenaarsvak werd bijgebracht. Voor bezoekers onbegrijpelijk te horen dat er in dat kleine molentje een gezin van twaalf personen heeft gewoond.

Het omliggende land (Schobbe en Everocken) werd destijds door Arent van Roosendaal verkocht aan Lodewijk van Praet die tevens landheer was van het land Moerkerken bij het Belgische Brugge. Vandaar dat de naam Moerkerken hier ook ingang vond.

De andere helft van de deelnemers wandelde vanaf De Vijf Schelpen naar het landgoed het Hof van Moerkerken. Onderweg genietend van het mooie herfstweer en schoonheid van de boerderijen en deftige herenhuizen waaraan Mijnsheerenland zo rijk is. Bij het Hof van Moerkerken werd men door een vrijwilliger van het Streekmuseum opgewacht voor een rondwandeling over het landgoed. Bijzonderheden daar waren het grafje van het hondje Tip (1794-1804), het geweldige uitzicht over de Binnenmaas, de historie van de oude Maasloop waar de binnenbedijkte Maas nog een restant van is, het park met haar rozentuin en het verheven landhuis het Hof met haar geschiedenis.

Jan van Driel hierover: “In 1535 werd het eerste Hof gebouwd door de landheer Vranck van Praet en in 1660 brandde het weer af. Bouwtekeningen zijn daar niet van, maar in 1646 tekende Roelant Roghman (1627-1692) vanaf de kerktoren het dorp met het Hof en de omgeving. Op een andere prent tekende hij de achterkant vanuit het zuiden gezien. Eveneens tekende Jan van Rossum (1630-1673) het ‘huis’ na de brand van 1660 vanaf de Binnenmaas. Daardoor is een redelijk goed

beeld te vormen hoe het eerste huis er uit heeft gezien. Door het streekmuseum (lees: Jan van Driel, red.) is een kleine maquette gemaakt en aan de verraste vrienden voor het eerst getoond. Op de oude keldergewelven werd in 1663-1664 een nieuw huis gebouwd met daarnaast een koetshuis met stallen en hooizolder

en wel zo dat anno 2005 dit schitterende landhuis in al zijn oorspronkelijke schoonheid nog steeds te bewonderen is. Al met al is dus het oude Hof 345 jaar geleden afgebrand en het nieuwe 341 jaar oud. Aardig te vermelden dat de heer Duyst van Voorhout en zijn zwager Francois Doublet, toen beiden eigenaar waren van het landgoed en dat de herbouw ongeveer 7200

gulden heeft gekost.”

Na verloop van tijd werden de groepen ‘Hof- en Molengangers’ door de bus gewisseld en aansluitend werd een bezoek gebracht aan de Laurentiuskerk. De heer De Ruitter vertelde boeiend over de geschiedenis (sinds 1455) van de kerk die door de landheer Vranck van Praet op eigen kosten werd gebouwd, mede om zijn eigen familie daarin te kunnen begraven, iets wat toen heel gewoon was. In de kerk is een zwart marmeren graftombe te zien voor zijn vrouw Elisabeth van Loon. Aansluitend vertelde organist Piet Hamelink over de verre herkomst van het kerkorgel dat na veel naspeuringen door Herman Lammers een echt Bätz orgel (uit 1751 voor Heusden) bleek te zijn en dan ook nog het oudste (zijn tweede) bestaande van deze beroemde orgelbouwer. Tot slot van deze excursie werden de deelnemers getraakteerd op een kort maar vrolijk concert. De vriendendag van het Streekmuseum werd traditioneel besloten met een historische maaltijd, ‘spek met pere en erpuls mit kerremelluk’ in De Vijf Schelpen in Mijnsheerenland.

Twee buitenlanders namen deel aan de Vriendendag: Phoebe, een 86-jarige nicht van onze voorzitter Gert Schilperoort met haar jongste dochter Phyllis.

Zij wonen dicht bij Los Angeles in de Verenigde Staten. Phoebe heeft eerst haar kleinzoon met zijn gezin in Parijs bezocht en daarna de Nederlandse familie. Zij is een dochter van Willem Schilperoort (1889-1990), die in 1911 van Goudswaard naar de staat Washington emigreerde.

Willem Schilperoort ontmoette tijdens de bootreis zijn toekomstige echtgenote Niesje Verwoerd, met wie hij meer dan 70 jaar getrouwd is geweest.

Hier volgt hun terugblik op de Vriendendag, met de vertaling in het Nederlands.

Reflections from Phoebe O' Neal-Schilperoort en Phyllis Reed-O' Neal.

Potatoes and buttermilk for dessert? We don't think that would go over too well in the United States, but it was certainly worth tasting!

Historical preservation is vital, and this is exactly what your group's annual event is designed to do.

How fortunate we feel to have been included in this tour and to learn more about the Dutch culture in that particular area.. Many people take things for granted when they've lived in an area for a long time; however everyone in this tour seemed as interested as we were in each place visited.

After the traditional morning coffee, our first stop, the windmill, showed the incredible ingenuity of the Dutch. It was hard to believe a family with 12 children lived there. We especially enjoyed the young boy who took such pride explaining the workings of the mill. One day he'll likely be a member of your historical society!

The walk through the woods/gardens to the river let us observe the beauty produced by rainy Holland climate.

Unfortunately we weren't able to understand much of the information given by the gentleman in traditional Dutch clothing.

We enjoyed the view of the river and the many sailboats. The house was also quite interesting – dating to the 1600's. There aren't many things that old in the US.

And how special to see the beautiful kerk (remembered the word!) and be treated to an organ concert. Then, of course, afternoon coffee – we Americans don't do this as religiously as the Dutch. It was fun chatting with those at our table about our trip to France and Holland and the things we had seen and done.

Next, the long-awaited spek mit peara (spelling?) dinner. Though we couldn't understand the opening talks, it was clear everyone appreciated what was said. Each course of the meal was unique and delicious. Everyone was sharing stories,

laughing and enjoying each other's company. We appreciated all those who practiced their English with us: their English was certainly better than our Dutch!

It would be wonderful if more members of the younger generations were present so this fine tradition would be sure to continue. Much time was spent in organizing this

event, and those who participated in the planning are to be congratulated.

We thoroughly enjoyed this experience and appreciated everyone's hospitality.

We look forward to our next trip to Holland.

Oh, and we'll probably leave the spek for others to enjoy along with the potatoes and buttermilk!

Terugblik van Phoebe O'Neal-Schilperoort en Phyllis Reed-O'Neal.

Aardappelen met karnemelk als dessert? Dat zou er in de Verenigde Staten niet snel in gaan, maar het was zeker het proberen waard.

De geschiedenis bewaren is van levensbelang, en dat is precies waar jullie jaarlijkse groepsgebeuren voor bedoeld is.

Wij hadden het geluk dat we aan deze tour konden deelnemen en zo meer te weten konden komen over de Hollandse cultuur in dit specifieke gebied.

Veel mensen ervaren het als een vanzelfsprekendheid om zo lang in een zelfde gebied te wonen, maar iedere deelnemer leek net zo geïnteresseerd als wij bij elke plek die we bezochten.

Na de traditionele ochtendkoffie, kwamen we bij de eerste stop, de windmolen, in
Bulletin nr. 99 pagina 7

aanraking met de ongelooflijke inventiviteit van de Hollanders. Het was moeilijk om te geloven dat daar een gezin met 12 kinderen heeft gewoond. We hebben vooral genoten van de jongen die met trots de werking van de molen uitlegde. Eens wordt hij vast een lid van jullie historische vereniging!

De wandeling door het bos en de tuin naar de rivier liet ons de schoonheid zien, die te danken is aan het regenachtige Hollandse klimaat. Helaas konden we niet veel begrijpen van de informatie die werd gegeven door de man in traditionele kledij. We hebben genoten van het zicht op de rivier met de vele zeilboten. Het 17e eeuwse huis was ook erg interessant. In de Verenigde Staten is er niet veel dat zo oud is!

En wat bijzonder dat we de mooie kerk te zien kregen en getrakteerd werden op een orgelconcert! Toen, natuurlijk, de middagkoffie – bij ons in de Verenigde Staten is dat niet zo'n ritueel als bij de Hollanders. Het was leuk om met de personen aan onze tafel te praten over onze reis naar Frankrijk en Nederland en over de dingen die we gezien en gedaan hadden.

Daarna, de langverwachte spek met peren maaltijd. Hoewel we de welkomstspeech niet begrepen was het duidelijk dat iedereen die waardeerde. Elke gang van de maaltijd was uniek en smaakte uitstekend. Iedereen had plezier en genoot van elkaars gezelschap en de verhalen. We hebben het erg gewaardeerd dat velen Engels met ons spraken: hun Engels was zeer zeker beter dan ons Nederlands!

Het zou geweldig zijn als meer jongeren aanwezig zouden zijn zodat deze mooie traditie zou kunnen worden voortgezet. Er is veel tijd besteed aan het organiseren van dit evenement. De organisatoren verdienen een felicitatie.

Wij hebben intens genoten van deze ervaring en zijn dankbaar voor de gastvrijheid. We kijken uit naar onze volgende reis naar Holland, maar laten de aardappels met karnemelk, gecombineerd met het spek, graag over voor een ander!

GENEALOGIE

Het aantal bestanden, gemaakt na bewerking van de originele bronnen en op de computer te raadplegen, is in de afgelopen periode enigszins uitgebreid.

Nieuw zijn:

Heinenoord, Oud Rechterlijk Archief, inv. nr. 35, dd. 1575-1580

Heinenoord, Oud Rechterlijk Archief, inv. nr. 37, dd. 1604-1605; 1637

Op papier onder SG 253 is nieuw:

Mijnsheerenland, Rechterlijk Archief, voortzetting van de inv.nr. 1, 2, 3 en 5.

Op de computer zijn 2 nieuwe genealogieën te raadplegen:

Corneille Cornelisz Waelboer

Lenert Corneilles Waelboer

De volgende "papieren" Streekgenealogieën zijn aangevuld of nieuw:

Aanvullingen:

822 Batenburg

Nieuw:

1339 Crezee

1340 Noordzij

Peter van Hulst

VRAGENRUBRIEK

Antwoorden

Op vraag 588 en 589 uit bulletin 97 zijn nog antwoorden binnengekomen. Op de fotovraag nr. 594 uit bulletin 98 is ook een antwoord gekomen, het antwoord staat hieronder.

D.H. Lammers was architect te Strijen. Op de foto staat hij links in de deuropening van het nieuwe pand, met een hoed op.

Hij staat hier bij het in aanbouw zijnde huis voor Gerrit Diepenhorst in de Kerkstraat. Deze ongehuwde zoon van Jacob Diepenhorst en Neesje van der Linden liet het huis bouwen circa 1910. Een beschrijving van de bewonersgeschiedenis van de boerderij die op deze plaats stond (De Moriaan) en de bewonersgeschiedenis van dit huis is te vinden in “De Heraut van Strijen”, februari 1996. Momenteel wordt dit huis bewoond door een huisarts, dokter Visschedijk. Het huis links op de foto in het bulletin is de toenmalige pastorie van de Hervormde gemeente, en rechts is nog net een stukje te zien van het oude “Salvatori”, het latere verenigingsgebouw van de Hervormde kerk.

De vragenstellers moeten inmiddels de antwoorden ontvangen hebben.

Vragen

596.

Pieter van der Linden, geb. 1887, zn. van Andries en Maria in 't Veld, tr. Maria Luijendijk.

Hieruit:

1. Christiaan
2. Marie
3. Dries
4. Piet
5. Willem

Gevraagd : wie weet meer over Pieter van der Linden?

597.

Jan Leenderts van Es tr. Maria Doolaar, geb. Maasdam, dr. van Johannes Doolaar(t) en Geertruij van der Linden.

Hieruit:

1. Leendert, geb. 1820
2. Johannes, geb. 1822

Gevraagd: waar en wanneer heeft het huwelijk plaatsgevonden? Waar en wanneer is Maria Doolaar overleden?

U wordt van harte uitgenodigd om uw vragen, die betrekking hebben op de Hoeksche Waard, in te sturen naar:

P.W. van Hulst
Ruigoord 133
3079 XP Rotterdam
e-mail genealogie@streekmuseumhw.nl

Vergeet niet een postzegel in te sluiten.

Peter van Hulst

WERKGROEP "DIALECTEN HOEKSCHE WAARD"

De belangstelling voor ons dialect blijkt toe te nemen. Dat menen we tenminste te mogen afmeten aan het aantal malen dat een beroep wordt gedaan op leden van onze groep om voordrachten te geven in het Hoeksche Waards. Met enige regelmaat worden individuele leden van de dialectgroep uitgenodigd om bij uiteenlopende gelegenheden een verhaal af te steken óver het dialect of stukjes voor te dragen in het dialect.

Vorig jaar werd onder auspiciën van de Culturele Kring Hoeksche Waard een tournee begonnen langs alle verzorgingstehuizen in de Hoeksche Waard door het Seniorenorkest en de bejaardenkoren van Puttershoek en Klaaswaal. Daarbij was ook plaats ingeruimd voor het door ons ten gehore brengen van enkele dialectverhalen. Niet alleen de muziek en zang, maar ook onze verhalen vonden een warm onthaal bij de bewoners van de tehuizen. Deze tournee werd begin september 2005 afgesloten.

Voorts werd eind september alweer een beroep op ons gedaan om in het kader van "De week van het leren" een dictee op te stellen in het dialect en dat ook te geven aan een vijftigtal leerlingen van het Welland College te Klaaswaal en de Oud-Beijerlandse scholengemeenschappen RSG en Willem van Oranje. De bedoeling daarvan was, dat zij de in dialect gedichteerde zinnen neerschreven in het Nederlands. Spontaan deden daaraan ook enkele volwassenen mee, waaronder de wethouder Onderwijs van Oud-Beijerland. We konden na afloop terugzien op een geslaagde middag.

Inmiddels werken enige leden van de groep mee aan de totstandkoming van het boekje "Keuvelen en kakelen", het vierde van een 14-delige serie Hoeksche Waard - boekjes, dat vóór de komende feestdagen gaat verschijnen. Onze bijdrage geeft een voorproefje van het Hoeksche Waards Woordenboek waaraan we nu met volle kracht bezig zijn en nodigt uit tot verdere verdieping in ons dialect. We houden u op de hoogte zodra er meer te melden valt.

Namens de dialectgroep
@rie Biemans

door Piet de Jong in het dialect van Westmaas

Ik bin gebore waer ik nou nog weunt: de Meulendijk in Kluzwaal. Vroeger hêette het hier nog 'De Maes' maar deur de herindêeling van de gemêentes wier ik zonder te vraege Kluzwalenaer.

Daer heb ik ok op school gezete, we ginge daer lôopez naer toe want je mo niet deñke da we een fiets hadde. Tusse de middag ging ie thuis ete; we atte 's middags altijd werm, een prakkie zeeje we toen.

M'n vader was boer, we hadde zôô as ie dat toen noemde een gemengd boerebedrijf. We hadde koeje (dus ok kalvers netuurlijk en pinke, vaerse) en paerde hadde we voor 't landwerk. We verboude aerrepels, terro, (suiker)pee, haever, vlas en soms kôôlzaed.

In die tijd had me vader meñse in dieñst. Zôô had hij een paerde knecht, die gong altijd mit de paerde om; ploege, egge, zaaie en noem maar op. Mêestal gong ie soggus ok mee melleke, same mit m'n vader en laeter ok mi mijn.

As het in de herrest soggus nog donker was mos ie de koeje wel 's zoeke. Dikels stonge ze gunterwijt achter in de waai. We haalde ze dan eerst naer hierne toe want dan hief ie niet zôô ver te lôope mit de busse en dat schouw zeker as de busse vol waere assie naer huis gong.

Ik weet ok nog dat de mis van de koeje en de paerde op 't land gereeje wier. Zwaer werk: eerst de mis oplaaije vanof de mispit, die broch de knecht naer 't land en daer wier de mis mit een haak van de wage op hôope op het land getrokke. Daernaer wier de mis mit de misriek over 't land gespraait. Dan kwam de knecht mit de twêeschaer, ok wel twêehuis genoemd, om de zaak onder te ploege.

De andere meñse die bij ôôñs werkte (mêestal errebaaiers genoemd) deeje mêestal ander werk zôô as pee steke (in de herrest) en errepuls rape. In de zummer verzurgde ze mêestal het gewas zôô as terro, biete, errepuls wije en mit d'n ôôgst achter de koremaaier de schove op hôope zette. Dat wier laeter gereeje of op schelleve gezet om nog laeter gedorse te worre.

Errepuls delleve gong ok nog mit de hand; eerst wier mit het errepulriekie de stoele los gestoke en daernae mit de hand opgeraapt in een têene mande. As tie vol was wier het an de pit gegooid. As de errepuls d'r uit waere, wiere ze opgemut en azze niet verkocht waere, gonge ze an de grôte pit (daer wiere ze bewaard). Mit dat errepuls rape kwamme de vrouwe van errebaaiers ok dikkels mee om te rape: dan was er een sentjie ekstra te verdiene. Ete deeje de meñse dan int land; ze hadde d'r stikkezak bij d'r en mêestal ok een kruikie mit kouwe thee.

Ik weet ok nog dat de tijd toen rustiger was, je kon op straet speule. Wij voebalde op straet, af en toe kwam er een oto voorbij en as we gêen echte bal hadde dan namme we een verrekusblaes (as er net een verreke was geslacht). Toen hadde veul meñse zôn bêest om te zurrege voor vlees en spek. Ik vong kaantjies altijd errug lekker; mi stroop of azijn. Wat in de zummer ok lekker was, waere erre-beeze. Daer hebbe ze mij wel 's mee te pakke gehad. D'r mosse errebeeze geplokt worre en ze stuurde mijn om het errebeezeleertie, ik mos dat bij iemand hale.

En netuurlijk is d'r nog veul meer: wat te denke van al die bôdme op de dijk, en de blomme voor de rame. Wat at jie 's middags? Blomkôl, bôdne, juin. Mit de kerst een kippeðôtjie, mi sinterklaas peperneute. Om over de tillefoon en tillevisie maar niks te zegge. De stallataerens en de hooivurreke kit daerbij de rijzen bezem en de trem die nog ree over de rils. En de schrepel om te wije. Wat nou jus hêt was toen sop. En de kippe die aaiers leeje en die aaiers mosse ok weer gegaard worre. Ik weet nog dat mijn vader segare rôkte.

Genog d'r mee; we kenne licht 'n andere keer vedder komme.

In 't ziekehuis

door Arie Biemans

M'n vroegste herinnering ga bekant seventig jaer trug, van toen ik in Rotterdam in 't ziekehuis lee voor een operasie van een liesbreuk en een navelbreuk. Ik lee daer op een ampart kamertie mit glaeze wande, en in 't kamertie daerneffe lee een opgeschote jonge die perbeerde mijn an 't lache te make. Hij blies dan z'n kône op en sloog daer mit z'n baaie vuiste op zôdassen mond proestend leeg spêtende. Ik voel nóg de scheute die deur m'n buik vloge azzik dan in de lach schoot.

In dat ziekehuis hing een zoetig geurtie da'k m'n aage nog goed ken heuge. Achteraf denk ik dat 't van chloroform geweest is of zôiets, maar in de ziekehuize van tegeworig hebbik 't nooit meer geroke. D'r liepe daer een hôp zusters rond in van die stijf gesteve klere, mit een kappie op d'r hôôd en in 'n blauwig bloes-sie mit een wit schort daeroverheen da bekant tot op d'r enkels hing. Op d'r borst droge ze an d'n êne kant een gekleurden bros en an d'n andere kant een horlozie. Op dat horlozie stinge ze iedere keer te kijke as ze m'n pols vasthiewe. Laeter he'k gehoord dajje an dien bros kon zien welk diploma dassie hadde. Ovventoe kwam d'r een man in een witte jas langs. Moe zee, dat 't den dokter was die in m'n buik gesneje had om me beter te make. Hij was in mijn ôge niet zô jong meer, dus voor mijn hieten-die 'opa mes'.

In dien tijd mozzie nae een operasie nog een hêlen hort in 't ziekehuis en in je bed blijve. 't Duurde bekant net zô lang tot de korsies van je operasiewonde uit d'r aage los kwamme voor dajje naer huis mog. Tegeworig stiere ze je al mit de bus naer huis azzie net uitgeslaepe bin van de narcoze en krijg-ie een gebruiksan-wijzing mee om zelf thuis de hechtinge d'r uit te doen. Nêê, ze houwe nou in 't ziekehuis gêen kostgangers meer en d'r binne ok veul minder 'hande an 't bed' zôas ze dat zô mooi noeme. En toch schijnt 't allemael nog veuls te dier te weze. Wie 't begriip mag mijn dat nog wellis een keer uit komme legge!

AANWINSTEN

De medewerkers en vrijwilligers van het Streekmuseum horen zeer regelmatig de opmerking: "Ik wist niet dat er zoveel te zien is in het museum!". U als vriend/vriendin van het Streekmuseum weet dat natuurlijk wel, maar er zijn vast nog veel mensen in uw omgeving die nog niet weten dat er zoveel te zien is. Wijst u hen er eens op dat een bezoek aan het Streekmuseum meer dan de moeite waard is. Zo kunt u naast uw financiële bijdrage ook op andere wijze steun verlenen.

En er is steeds meer te zien. Voor zover mogelijk worden de ontvangen aanwinsten in het museum tentoongesteld. Hierna volgen de aanwinsten die gedurende de afgelopen maanden werden ontvangen.

Daaronder is weer veel handwerk, ander textiel en bijbehoren en daarom beginnen we daarmee met de vermelding ervan: kant, frivolité, haakwerk, borduurzijde en garens, een reclamepannenlap voor briketten, een babyomslagdoek, een mandje met kaartjes stopwol en bolletjes garen, een doosje met haakgaren, een stopbol, een breiklos, een theemuts, een oefenmerklapje, een oefenlapje/opbergzakje en een wit geborduurd lopertje.

Vervolgens de overige aanwinsten: een tandenborstelkoker, een strooibusje, een herdenkingsbeker Wilhelmina 1898-1938, een houten krantenhanger (ca. 1900), een compleet aangeklede Beatrixpop met o.a. een zijden jurkje, twee blikken tabaksdozen, een doosje punaises en als laatste vermelding een knopendoosje merk "Aldin" met inhoud.

Wij danken de gevers voor het steunen van het museum op weer een andere wijze, namelijk door het schenken van zaken aan het Streekmuseum.

R. van der Waal